

INGEKOMEN 14 DEC 2009

Ministerie van Financiën

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Jaeger Advocaten en belastingkundigen
Postbus 15845
1001 NH Amsterdam

**Centrum voor Proces- en
productontwikkeling**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.minfin.nl

Inlichtingen

dhr. mr. L.H.H. Huizinga

T 070-3427305

F 070-3427924

l.h.h.huizinga@minfin.nl

Datum **11 DEC. 2009**

Betreft Vragen inkeerlijn voor zwartsparenders

Ons kenmerk

BCPP 2009 -2509

Uw brief (kenmerk)

12 november 2009

Bijlagen

Geachte heer Jaeger,

U schrijft in uw brief van 12 november 2009 inzake de inkeerregeling dat uw kantoor door een aantal cliënten is verzocht te adviseren over de consequenties die het (al dan niet) inkeren voor hen zou kunnen hebben. Om hen van deugdelijk advies te kunnen voorzien, legt u een aantal vragen voor. Graag beantwoord ik deze vragen, evenwel met enkele opmerkingen vooraf.

Indien een cliënt advies wenst over het al dan niet inkeren is er mogelijk sprake van verzwegen vermogen -en dus van onvolledige belastingaangiften. Dan is de vraag of dit hersteld moet worden een gepasseerd station en kan de reactie slechts zijn, dat onverwijld inkeren geboden is.

De omvang van de gevolgen van een inkeer zijn veelal goed te overzien. In meer dan 99% van alle gevallen bestaan deze gevolgen uit navordering met heffingsrente van inkomstenbelasting en vermogensbelasting over de afgelopen 12 jaren, plus successie- of schenkingsrecht, waar sprake is van vererfd of geschonken vermogen. Slechts in een beperkt aantal gevallen blijkt ook sprake van verzwegen inkomen uit box 1 of box 2, al dan niet uit legale herkomst. Uw vragen betreffen voornamelijk deze gevallen. Het standpunt van de Belastingdienst is dat ook dan bij een vrijwillige verbetering volledige openheid van zaken verwacht wordt.

Vraag 1a.

Op uw site is een formulier te vinden waarin omschreven staat welke gegevens uw dienst (van de betreffende bank(en)) bij een inkeer aangeleverd wenst te krijgen. Gaat de vraag naar de gerechtigdheid tot de rekening louter om het eigendom, dan wel tevens om beschikkingsmacht?

Antwoord 1a.

De vraag naar de gerechtigdheid tot de rekening ziet op het uiteindelijke, materiële eigendomsrecht van de rekeningen, en wel voor zover er sprake is

van een aan te geven vermogensbestanddeel in de zin van artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001. De civielrechtelijke context omtrent eigendom en beschikkingsmacht is enkel in dit licht van belang.

Vraag 1b.

Worden al dan niet (voormalig) gemachtigden, niet zijnde rekeninghouders, benaderd over het verstrekken van informatie?

Antwoord 1b.

De inkeer betreft een vrijwillige verbetering, waarbij de inkeerder opening van zaken geeft en voor zover mogelijk de gevraagde stukken ter inzage geeft. De toetsing geschiedt op basis van de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van de gepresenteerde feiten. Doorgaans bestaat dan geen behoefte om nader onderzoek te doen naar andere gemachtigden, niet zijnde rekeninghouders. Maar wanneer het geheel ongeloofwaardig/onaannemelijk voorkomt, zijn er uitzonderingen denkbaar.

Vraag 2.

In sommige gevallen is bij het stallen van geld in het buitenland gebruik gemaakt van (al dan niet naar buitenlands recht opgerichte) rechtspersonen, louter om de eigendomspositie te verhullen. Kunnen dit soort rechtspersonen in alle gevallen transparant worden behandeld, zo nee, in welke gevallen niet, waarom niet en wat zijn daar de consequenties van?

Antwoord 2.

De vraag of sprake is van fiscale transparantie van een rechtspersoon is van fiscaal materiële aard en zal van geval tot geval moeten worden beoordeeld. Wet en jurisprudentie zijn bepalend. Het voert te ver de naar diverse soorten buitenlands recht opgerichte rechtspersonen hier te behandelen.

Vraag 3a.

Het hier bedoelde formulier vraagt tevens om saldi en een specificatie van ontvangen rente en opbrengst van effecten per jaar. Verzocht wordt om voornoemde gegevens vanaf de periode van opening tot heden (dan wel – naar ik aanneem – eerdere opheffing). Gelet op het bepaalde in artikel 16 lid 4 AWR zal het heffingsbelang zich in beginsel beperken tot 12 jaar, daar waar de bank meestal niet meer dan 10 jaar kan leveren.

Is de veronderstelling juist dat bij het niet volledig kunnen aanleveren van gegevens, extrapolatie plaatsvindt op basis van het oudste jaar waar gegevens van bekend zijn, dan wel op basis van een gemiddelde van de laatste jaren indien een wisselend beeld daartoe aanleiding geeft?

Antwoord 3a.

De veronderstelling dat bij het niet volledig kunnen aanleveren van gegevens, extrapolatie plaatsvindt op basis van het oudste jaar waar gegevens van bekend zijn, dan wel op basis van een gemiddelde van de laatste jaren indien een wisselend beeld daartoe aanleiding geeft, is niet zonder meer juist. De heffingsgrondslag wordt met behulp van de geldende bewijsleer per individueel geval vastgesteld, met inachtneming van alle relevante feiten en omstandigheden.

De situatie zal doorgaans pragmatisch worden gezien, soms beschikt men zelf nog over documenten of afschriften, vaak is de feitelijke situatie verder helder en bestaat geen reden tot twijfel.

Dan zal op basis van redelijkheid de situatie in de oudste jaren worden ingevuld.

Vraag 3b.

Vormt het ontbreken van het meerdere niet een beletsel om daadwerkelijk van een inkeersituatie te spreken?

Antwoord 3b.

Er kan niet op voorhand gezegd worden dat het ontbreken van het meerdere een beletsel vormt om daadwerkelijk van een inkeersituatie te spreken. Het inkeerproces begint als het ware met de intentie van belanghebbende om schoon schip te maken. Hóe vervolgens wordt ingekeerd en óf aan alle vereisten van artikel 67n AWR wordt voldaan, is wederom afhankelijk van specifieke feiten en omstandigheden. Doorgaans is het ontbreken van stukken, ouder dan 10 jaar, waar ook de bank geen kopieën meer kan verstrekken, op het uitgangspunt van 'vrijwillige inkeer' niet van invloed, tenzij sprake is van kennelijke weigering van medewerking door de inkeerder.

Vraag 4.

Hoe verhoudt het verzoek om stukken te leveren over een lange periode zich tot het beleid van de Belastingdienst om geen stukken op te vragen die ouder zijn dan zeven jaar?

Antwoord 4.

In artikel 52, lid 4 AWR wordt met betrekking tot administratieplichtigen bepaald, dat bepaalde gegevensdragers zeven jaar dienen te worden bewaard. Deze bewaartermijn staat echter los van de algemene bevoegdheid van de Belastingdienst inzake de inlichtingenplicht van artikel 47 AWR om stukken op te vragen over een langere periode, voor zover dit nodig is voor een zorgvuldige aanslagregeling.

Vraag 5.

De inlichtingen waarover de Belastingdienst de beschikking wil krijgen betreffen onder meer een overzicht van alle opnamen. Is het juist te veronderstellen dat het daarbij gaat om opnamen in de jaren waarvan gegevens beschikbaar zijn?

Antwoord 5.

Als opnamen consumptief van aard zijn dan is de toetsing in beginsel marginaal. Betreft het evenwel grotere bedragen die worden opgenomen, of betreft het overboekingen naar een andere rekening, dan zullen de volgende vragen deel gaan uitmaken van het onderzoek: Is er nog een tweede rekening? Is er een ander vermogensobject? Is er mogelijk sprake van schenkingen?

Vraag 6.

Wat is de relevantie voor de belastingheffing bij het verlangen dat een overzicht wordt verstrekt van opnamen?

Antwoord 6.

Zie het antwoord onder vraag 5.

Vraag 7.

Ik begrijp dat er in den lande nogal wisselend wordt omgegaan met het vragen om een toelichting over wat er met opnamen is gebeurd. Is er, mede in het licht van het antwoord op voorgaande vraag, aan te geven bij wat voor soort opnamen een inkeerling bedacht moet zijn op het beantwoorden van aanvullende vragen?

Antwoord 7.

Waar in den lande sprake is van een verschillende benadering laat zich dit verklaren vanuit het maatwerk dat iedere behandeling van een inkeerder vergt, zeker wanneer zich bijzondere omstandigheden voordoen. De vragen waarop een inkeerder zich moet voorbereiden zijn de vragen, zoals onder antwoord 5 genoemd.

Vraag 8.

Wat kan, wederom in het licht van voorgaande twee vragen, naar de mening van de Belastingdienst de consequentie zijn bij het niet, althans niet naar volle tevredenheid van de Belastingdienst, kunnen verantwoorden van de besteding van opnamen?

Antwoord 8.

Gelet op de eerdere antwoorden zal dan sprake zijn van grotere opnamen, zonder aannemelijke verklaring. De consequentie hiervan zal samenhangen met de feiten en omstandigheden van de betreffende situatie. Er bestaat dus geen eenduidig antwoord.

Vraag 9.

In het hiervoor bedoelde formulier wordt (tevens) gevraagd een overzicht te geven van alle stortingen. Is het juist te veronderstellen dat het daarbij gaat om de stortingen in de jaren waarvan geen gegevens beschikbaar zijn?

Antwoord 9.

Teneinde een goed beeld te kunnen vormen van een situatie is het nodig de eventuele stortingen helder te krijgen. Waar komt het gestorte bedrag vandaan? Het kan een overboeking zijn van een andere rekening, het kan gespaard geld uit bekend inkomen zijn, of afkomstig van een onbekende inkomensbron. Bij een vrijwillige verbetering hoort ook een goed inzicht in de herkomst van stortingen. De vragen betreffen hierbij de gehele periode van 12 jaren, omdat niet vooraf duidelijk is of sprake is van een binnenlandse of buitenlandse herkomst.

Vraag 10.

Afgezien van de complicerende factor dat stortingen en overmakingen van derden afkomstig kunnen zijn, dan wel de overmakingen kunnen komen van een (niet verantwoorde) eigen rekening, neem ik aan dat het belang van het verstrekken van een overzicht van alle stortingen tweemaal is: het onderzoek naar de mogelijkheid dat stortingen belastbaar inkomen zijn, alsmede het onderzoek naar de (il)legaliteit van de herkomst. Op dit laatste kom ik hieronder nog terug, ik beperk mij nu eerst tot het belang voor de heffing.

Indien er geen enkel aanknopingspunt te vinden is voor een mogelijke buitenlandse herkomst van eigen contante stortingen op de buitenlandse rekening, is het belang voor de heffing dan beperkt tot het verstrekken van de gegevens over de laatste 5 jaar?

Antwoord 10.

Nee, ook in die gevallen is in beginsel de verlengde navorderingstermijn van toepassing, voor zover het een bestanddeel van het voorwerp van enige belasting is, dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen (artikel 16, lid 4 AWR). Onder "opgekomen" moet worden verstaan "het zichtbaar worden". Het is daarbij niet bepalend waar de inkomsten hun oorsprong hebben, waar ze worden beheerd of waar ze worden betaald. Overigens zal in het geval van contante betalingen eerder sprake zijn van het buiten het zicht houden van de fiscus van inkomsten.

Vraag 11.

Indien een verklaring voor de herkomst van de stortingen en het aanwezige saldo is gelegen in het afkomen van winst van een binnenlandse onderneming, is het dan juist te veronderstellen dat stortingen jonger dan 5 jaar leiden tot een herberekening van de aangegeven winst uit onderneming vermeerderd met die stortingen en dat stortingen ouder dan 5 jaar verder buiten beschouwing blijven?

Antwoord 11.

Zie het antwoord op de vorige vraag. Indien artikel 16, lid 4 AWR van toepassing is, kan de verlengde navorderingstermijn worden gehanteerd voor zover er een heffingsbelang is. Het onderscheid tussen de behandeling van stortingen jonger en ouder dan 5 jaar is dan niet van belang.

Vraag 12.

Is de gegeven verklaring dat stortingen afkomstig zijn van afgeroomde winst reden een boekenonderzoek te doen naar de onderneming? Zo ja, dan wel bij een andere aanleiding een boekenonderzoek te doen: wordt er bij een eventueel mogelijk beroep op de ondeugdelijkheid van de administratie van de ondernemer gebruik gemaakt van de verstrekte gegevens in het kader van de inkeerregeling? Zo ja, gaarne een toelichting in welke gevallen.

Antwoord 12.

De vrijwillige verbetering betreft openheid over alle feiten die voor de belastingheffing van belang zijn. Men kan niet 'een beetje inkeren'. Dus indien en voor zover verzwegen vermogen afkomstig is van verzwegen winst of ander inkomen zal ook opening van zaken moeten worden gegeven over die handelingen. Dit kan aanleiding zijn om een boekenonderzoek in te stellen, zodat de beweringen in een onderzoek kunnen worden getoetst en de fiscale gevolgen kunnen worden berekend. Immers naast inkomstenbelasting kunnen ook omzetbelasting, loonbelasting en andere heffingen in het geding zijn. Bij het in kaart brengen van de verschuldigde belastingen is ook de verdeling van bewijslast van belang. Deze hangt samen met de bruikbaarheid van de administratie als grondslag voor de winstberekening. Uit jurisprudentie is bekend dat de constatering van verzwegen substantiële bedragen reden kan zijn om de administratie niet langer te zien als grondslag voor de winstbepaling.

Vraag 13.

Is het juist te veronderstellen dat, indien aannemelijk is dat een saldo al langer op de buitenlandse bankrekening aanwezig is dan 12 jaar, vragen naar de herkomst niet dienstig zijn aan enig belang voor de belastingheffing?

Antwoord 13.

Nee, die veronderstelling is niet juist. Hoewel het stellen van vragen uiteraard verband zal moeten houden met de mogelijkheid om te kunnen navorderen over enig jaar, betekent dit niet dat geen vragen gesteld kunnen worden over gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan buiten het betreffende navorderingstijdvak. Bijvoorbeeld: de gelden zijn afkomstig uit een erfenis van 15 jaar geleden. Het vermogen is daarbij toebedeeld aan twee personen, ieder voor de helft. Nu keert één van beiden in.

Vraag 14a.

Naar aanleiding van het in het kader van witwassen gerezen arrest van de Hoge Raad van 7 oktober 2008 zijn er Kamervragen gesteld en beantwoord. Begrijp ik het goed, dat de Belastingdienst dan geen gegevens verstrekt aan derden (OM en Bibob) indien de herkomst van de gelden 'legaal' is. In voornoemd arrest heeft de Hoge Raad bepaald dat het niet doen van de juiste aangifte een misdrijf is dat, in beginsel – neem ik aan – ondanks een inkeer, de grondslag kan zijn voor een verwijt terzake van witwassen. In de beantwoording van de kamervragen wordt het gemaakte onderscheid tussen legale inkomsten en inkomsten met een illegaal karakter niet erg uitgewerkt. Uit de beantwoording, dat de Belastingdienst geen gegevens doorgeeft aan het OM en dat het niet de bedoeling is dat het OM tot vervolging over gaat voor witwassen indien de gelden een legale herkomst hebben, blijkt wel dat het onderscheid in sommige gevallen uitermate van belang kan zijn. Kunt u mij duiden aan welke situaties ik moet denken bij 'legale herkomst'?

Antwoord 14a.

Indien, afgezien van het fiscale delict, geen strafbare feiten zijn gepleegd, is weliswaar sprake van witwassen in de zin van genoemd arrest, maar wordt geen aangifte van witwassen gedaan bij het OM. Bij situaties waarbij sprake is van een "legale herkomst" kan bijvoorbeeld gedacht worden aan gedeeltelijk verzwegen drankomzet bij een horecabedrijf. In zo'n geval kan het delict witwassen het gevolg zijn van het fiscale delict, maar is het genereren van de niet aan te geven drankomzet op zichzelf (indien uiteraard aan alle overige wettelijke (vergunning)vereisten omtrent de bedrijfsvoering is voldaan) niet strafbaar.

Vraag 14b.

Is het juist te veronderstellen dat indien – naast witwassen – de verdere mogelijk te onderscheiden delicten zich afspelen binnen de fiscale sfeer (naast het doen van aangifte denk ik dan bijvoorbeeld ook – onder meer – aan de andere in de artt. 68 en 69 AWR genoemde delicten) sprake is van een legale herkomst als in dit kader?

Vraag 14b.

Ja. Bij de beantwoording van de vraag kan artikel 68 AWR buiten beschouwing gelaten worden, aangezien het niet denkbaar is dat, in samenhang met het verzwijgen van vermogen, de bedoelde delicten anders dan opzettelijk gepleegd worden.

Door toepassing van artikel 69, derde lid, AWR ontstaat alsdan een situatie als bedoeld bij de beantwoording van vraag 14a.

Vraag 15a.

Wordt, in het kader van de voorgaande vraag, het afkomen van winst gezien als legale herkomst?

Antwoord 15a.

Zie het antwoord op vraag 14.

Vraag 15b.

Maakt het hierbij uit of de afgeroomde winst (al dan niet deels) nog in de heffing kan worden betrokken?

Antwoord 15b.

Het maakt voor de beantwoording van de vraag naar de herkomst in beginsel niet uit of de niet aangegeven inkomsten alsnog (deels) in de heffing kunnen worden betrokken.

Vraag 15c.

Maakt het hierbij uit of het gaat om coffeeshops, oftewel om niet aangegeven en verantwoorde inkomsten uit het gedogen van de verkoop van soft-drugs?

Antwoord 15c.

In geval van het niet aangeven en verantwoorden van inkomsten uit verkoop van softdrugs is één en ander afhankelijk van feiten en omstandigheden. Beleid is dat de fiscus geen aangifte doet van een vermoedelijk commuun delict, indien de coffeeshop zich heeft gehouden aan de gedoogrichtlijn, en wel indien het vermoeden is ontstaan dat daarvan geen sprake is, zonder dat de Belastingdienst zich verder opwerpt als onderzoeker van de gedoogrichtlijn. Indien bijvoorbeeld de omvang van het verzwegen bedrag het vermoeden rechtvaardigt dat men meer in voorraad heeft dan is toegestaan, zal er vermoedelijk sprake zijn van een commuun delict waarvan melding bij het OM zal plaatsvinden.

Vraag 16.

Wordt een mogelijke discussie over het al dan niet legale karakter van de herkomst transparant gevoerd, of vindt melding aan het OM plaats voordat de inkeerling om een toelichting is gevraagd?

Antwoord 16.

Hierop is geen eensluidend antwoord te geven. De Belastingdienst streeft naar een transparante behandeling, maar er kunnen zich situaties voordoen dat een directe melding aan het OM gewenst is. Dit zal zich met name voordoen bij vermoedelijke criminele activiteiten.

Vraag 17a.

Is het uitgangspunt juist dat de herkomst van gelden alleen aannemelijk gemaakt moet worden indien deze jonger is dan 12 jaar, althans jonger dan de periode waarvoor informatie kan worden verstrekt?

Antwoord 17a.

Nee. Zie het antwoord op vraag 13.

Vraag 17b.

Wie draagt ten aanzien van het aannemelijk zijn van de herkomst de bewijslast, of anders gezegd, wat gebeurt er bij een verschil van inzicht bij de vraag wat de herkomst is en hoe aannemelijk is dat?

Antwoord 17b.

Zie het antwoord op vraag 12.

Vraag 18a.

Kan worden bevestigd dat indien er sprake is van een legale herkomst er geen gegevens aan het OM worden verstrekt, maar ook niet aan het bureau Bibob?

Antwoord 18a.

Ja.

Vraag 18b.

Zijn er gevallen bekend dat het tot inkeer komen reden is geweest om in het kader van bijvoorbeeld een horeca-, prostitutie-, en/of speelautomatenhallen(exploitatie)vergunning te tornen aan verlenging?

Antwoord 18b.

Nee.

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geantwoord.

Hoogachtend,

^{du}
DE DIRECTEUR-GENERAAL BELASTINGDIENST,

^{v/s}
P.W.A. Veld

